

HLAVNÍ TÉMA

KONKURENČNÍ JEDNÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ A OCHRANA OBCHODNÍHO TAJEMSTVÍ ZAMĚSTNAVATELE

Jelikož z principů fungování pracovněprávního vztahu vyplývá, že zaměstnancům pravděpodobně budou ze strany zaměstnavatele svěřovány určité informace, které si zaměstnavatel přeje chránit, přímo zákoník práce upravuje určité instituty sloužící k ochraně oprávněných zájmů zaměstnavatele.

Co se týče stávajících zaměstnanců, základním ustanovením chránícím zaměstnavatele je ustanovení § 304 odst. 1 zákoníku práce. Podle tohoto ustanovení mohou zaměstnanci vedle svého zaměstnání vykonávaného v pracovněprávní vztahu (po dobu jejich pracovního poměru) vykonávat výdělečnou činnost, která je shodná s předmětem činnosti zaměstnavatele, u něhož jsou zaměstnání, jen s jeho předchozím písemným souhlasem. Zaměstnanci tedy obecně vedle svého zaměstnání jinou výdělečnou činnost vykonávat smějí. Tato jiná činnost nicméně (bez získání souhlasu zaměstnavatele) nesmí představovat konkurenci vůči činnosti zaměstnavatele a riziko zneužití informací, které zaměstnavatel zaměstnanci svěří. Výdělečnou činností ve smyslu tohoto ustanovení je chápána jakákoli výdělečná činnost bez ohledu na to, zda je vykonávána v závislé práci či v obchodněprávní vztahu. Rozhodující je, že je předmětná činnost vykonávána za účelem dosažení výdělku (zisku) a není přitom rozhodující, zda skutečně daná činnost výdělek přinesla nebo nikoli. Za výdělečnou činnost je tak považováno např. i členství ve statutárních či kontrolních orgánech právnických osob provozujících podnikatelskou činnost.

Podstatné je zdůraznit, že pro posouzení shodnosti výdělečné činnosti zaměstnance s předmětem činnosti zaměstnavatele není rozhodující vlastní činnost, kterou zaměstnanec pro zaměstnavatele vykonává. Shodnost výdělečné činnosti se vztahuje k předmětu činnosti zaměstnavatele, nikoli k druhu práce, který má zaměstnanec uveden v pracovní smlouvě. Příkladem je například známý judikát, ve kterém byla posuzována další výdělečná činnost

zaměstnance národního železničního dopravce, který vedle svého základního pracovního poměru (bez souhlasu zaměstnavatele) dále pracoval na pozici strojvedoucího pro jiného soukromého dopravce a konkurenta svého zaměstnavatele. Toto jednání zaměstnance bylo posouzeno jako porušení ustanovení § 304 zákoníku práce, které bylo klasifikováno jako porušení pracovních povinností zaměstnance zvláště hrubým způsobem a odůvodňovalo proto zrušení pracovního poměru okamžitým zrušením ze strany zaměstnavatele.

Dalším ustanovením sloužícím k ochraně zájmů zaměstnavatele je ustanovení § 301 zákoníku práce upravující základní povinnosti zaměstnanců. Ve vztahu k zákazu konkurence a ochraně utajovaných informací je podstatný zejména poslední odstavce obsahující povinnost chránit majetek zaměstnavatele (což zahrnuje i obchodní tajemství) a povinnost nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele (tzv. závazek loajality).

Společným znakem pro všechny výše uvedené povinnosti (resp. omezení) je nicméně to, že se uplatní pouze na skupinu stávajících zaměstnanců po dobu trvání jejich pracovního poměru. Po skončení pracovního poměru se pak bývalí zaměstnanci stanovenými povinnostmi nemusí nadále řídit. Tuto skutečnost by měl mít zaměstnavatel na mysli již za trvání pracovního poměru a ideálně již před jeho uzavřením.

Základním institutem představujícím možnost ochrany zaměstnavatele z hlediska zákazu konkurence a ochrany obchodního tajemství naopak k bývalým zaměstnancům je tzv. konkurenční doložka dle ustanovení § 310 zákoníku práce. Obsahem konkurenční doložky je závazek zaměstnance, že se po určitou dobu po skončení zaměstnání (nejdéle však po dobu 1 roku) zdrží výkonu výdělečné činnosti, která by byla shodná s předmětem činnosti zaměstnavatele nebo která by měla vůči němu soutěžní povahu. Druhou stranou konkurenční doložky je závazek zaměstnavatele, že zaměstnanci poskytne přiměřené peněžité vyrovnání. Konkurenční doložka nicméně nepředstavuje institut, který by mohl zaměstnavatel využít vůči všem zaměstnancům.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Tereza Dokoupilová | Plavec & Partners

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

K některým problémům žalob proti České republice

Rozsáhlá novela zákona o obchodních korporacích je za dvěma

Digitální služby v novém stavebním zákoně

Povinnost prokázat existenci hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

STRUČNĚ

OPČNÍ AKCIOVÝ PROGRAM A SOUVISEJÍCÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI

Jako zaměstnavatel se můžete rychle dostat do pozice, kdy nevíte, jak si udržet nejlepší zaměstnance a motivovat je k lepším výsledkům, výkonnosti a efektivnější práci. Existuje řada způsobů motivace, které přinesou benefity pro jednu stranu. Bohužel, i zvyšování mzdy nebo speciální odměny již nemusí zaměstnance dostatečně motivovat.

[celý článek](#)

PORUŠENÍ ZÁKONA OKLIKOU

Pojednání se v kontextu historické a regionální komparace zabývá problematikou obcházení zákona v obecném právu občanském se zřetelem k českému a slovenskému právu. Autor poukazuje, že se v databázích rozhodnutí českých a slovenských soudů vyskytuje několik tisíc rozhodnutí, jež se dotýkají problematiky obcházení zákona, ať již významně, anebo jen okrajově.

[celý článek](#)

LICENČNÍ POPLATEK PŘI PORUŠENÍ OBCHODNÍHO TAJEMSTVÍ

Novelou zákona o ochranných známkách č. 286/2018 Sb. došlo také ke změně zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, v němž se nově zavádí možnost domáhat se soudní cestou odpovídající náhrady škody, bezdůvodného obohacení a přiměřeného zadostiučinění v případě neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, a to ve výši obvyklého licenčního poplatku po dobu trvání porušení tohoto práva.

[celý článek](#)

10.
ročník

ODBOBNÝ KONGRES
**PRÁVNÍ
PROSTOR
2020**

28. - 29. dubna 2020

Nové vize v právu

kongrespravni prostor.cz

REGISTROVAT SE

SPRÁVNĚ SEPSANÁ VÝPOVĚĎ NÁJEMNÍ SMLOUVY MŮŽE BÝT OŘÍŠEK

Uzavřeli jste jako pronajímatel nájemní smlouvu na byt nebo prostor sloužící podnikání, ale nájemce řádně nehradí nájemné nebo smlouvu jinak porušuje? Smlouvu jednoduše vypovím, pomyslí si většina pronajímatelů. Ze správně sepsané výpovědi nájemní smlouvy není samozřejmostí a zdánlivě nevýznamné opomenutí může znamenat neplatnost výpovědi, nám nedávno opět připomněl Nejvyšší soud.

Nejvyšší soud řešil dva spory o oprávněnost výpovědi nájemní smlouvy. V prvním případě se jednalo o výpověď nájmu bytu (rozhodnutí najdete pod sp. zn. 26 Cdo 2199/2018 ze dne 18. 3. 2019). Předmětem sporu bylo, zda je pronajímatel povinen nájemce ve výpovědi poučit (kromě možnosti žádat přezkoumání oprávněnosti výpovědi soudem) o jeho právu podat proti výpovědi námitky.

Nejvyšší soud došel k závěru, že poučení nájemce o jeho právu navrhnout přezkoumání oprávněnosti výpovědi z nájmu soudem je jednou z podstatných náležitostí výpovědi a jeho absence způsobuje absolutní neplatnost výpovědi. Naproti tomu podání (či nepodání) námitek, resp. poučení nájemce o právu námítky podat, nemá v případě nájmu bytu žádný význam, protože občanský zákoník námítky ve vztahu k nájmu bytu nijak neupravuje. Absence poučení nájemce bytu o jeho právu podat proti výpovědi námítky proto nezpůsobuje neplatnost výpovědi.

Obsah výpovědi řešil Nejvyšší soud i ve sporu o oprávněnost výpovědi nájemní smlouvy na prostory sloužící podnikání (viz rozsudek sp. zn. 26 Cdo 2217/2019 ze dne 24. 7. 2019). Pronajímatel v daném případě vypověděl nájemní smlouvu z důvodu prodlení nájemce s úhradou nájemného. Ve výpovědi však neuvedl, za jaké konkrétní období

a jakou konkrétní částku nájemce dluží. Pouze odkázal na předchozí výzvu k úhradě dlužného nájemného, která výpovědi předcházela.

Nejvyšší soud v tomto případě konstatoval, že ve výpovědi se vyžaduje uvedení výpovědního důvodu, jinak je výpověď neplatná, a že výpovědní důvod je přitom třeba dostatečně určitě skutkově vymezit (např. specifikovat, z čeho se dlužná částka skládá, tj. uvést kolik a za které měsíce nájemce nezaplátí). Dlužná částka však nemusí být specifikována přímo v samotném textu výpovědi, ale postačí odkaz na jinou listinu, ze které je dlužná částka objektivně identifikovatelná (zde například z předchozí výzvy k úhradě).

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Jiří Koubek | Eversheds Sutherland

JUDIKATURA

RÁDIA V PROVOZOVNÁCH

III. senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj Jiří Zemánek) vyhověl ústavní stížnosti obchodní společnosti CHARLEY FASHION s. r. o. a zrušil rozsudek Městského soudu v Praze, neboť jím bylo porušeno základní právo stěžovatelky na soudní ochranu zakotvené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Stěžovatelka provozuje obchod s oblečením, ve kterém byly v srpnu 2015, červnu 2016 a únoru 2017 provedeny spolkem OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s. (v tomto řízení vedlejší účastník řízení) kontroly, při nichž bylo zjištěno užití reprodukované hudby prostřednictvím rádia (zvukového přístroje včetně dvou reproduktorů). Z těchto kontrol byl pořízen audiovizuální záznam. Vedlejší účastník se posléze žalobou domáhal po stěžovatelce vydání bezdůvodného obohacení, které jí mělo v daném období vzniknout v důsledku užívání chráněných autorských děl. Městský soud v Praze žalobě vyhověl a přiznal vedlejšímu účastníkovi částku 9 628 Kč s příslušenstvím. Stěžovatelka se poté obrátila na Ústavní soud. Ve své ústavní stížnosti zejména namítala, že městský soud rozhodl ve věci na základě nedostatečných a nekvalitně pořízených důkazů a nepostupoval v souladu se závěry vyslovenými v předchozí judikatuře Ústavního soudu.

Ústavní soud dospěl k závěru, že ústavní stížnost je důvodná.

Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 5. 2019 sp. zn. III. ÚS 3102/16 uvedl, že je třeba zjistit, zda soud na základě provedených důkazů dospěl k opodstatněnému skutkovému závěru, podle něhož kolektivní správce autorských děl jako vedlejší účastník v souladu se stávající judikaturou s dostatečnou mírou jistoty prokázal, že stěžovatel ve své provozovně veřejnosti zpřístupňoval autorským zákonem chráněná díla, obsahující alespoň typově – ty složky autorskopravní ochrany, k jejichž kolektivní správě je ze zákona povolán. V opačném případě by totiž byl namístě závěr, že soud přiznal vedlejšímu účastníkovi finanční plnění, jež by bylo třeba kvalifikovat jako bezdůvodné obohacení, neboť z právní úpravy stěžovateli nutnost uzavření licenční smlouvy s vedlejším účastníkem vůbec nevznikla.

[celý článek](#)

VOLBA ZMOCNĚNCE K VYKONÁVÁNÍ ÚKONŮ ZA PRÁVNICKOU OSOBU

IV. senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj Jaroslav Fenyk) vyhověl ústavní stížnosti a zrušil usnesení Okresního soudu v Kladně, neboť jím bylo porušeno ústavně zaručené právo stěžovatelky na obhajobu, zaručené čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a její právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny.

Proti stěžovatelce – právnické osobě – bylo zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti v souvislosti s nehodou při manipulaci s vysokozdvizným vozíkem. Stěžovatelka má jediného jednatele, proti kterému bylo pro stejný skutek rovněž zahájeno trestní stíhání.

Ústavní stížností napadeným usnesením Okresního soudu v Kladně byl stěžovatelce ustanoven opatrovník podle § 34 odst. 5 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „zákon o TOPO“), a to proto, že stěžovatelka nemá podle názoru soudu osobu způsobilou činit úkony v řízení, když je jediný její jednatel rovněž trestně stíhán. Stěžovatelka se poté obrátila na Ústavní soud. Ve své ústavní stížnosti zejména namítala, že se okresní soud měl řídit právními závěry nálezu sp. zn. II. ÚS 131/18 a sp. zn. I. ÚS 2436/18.

Podle názoru stěžovatelky tyto právní závěry nemohou vést k paušální nemožnosti trestně stíhaného jednatele právnické osobě zvolit zmocněnce nebo obhájce. Stěžovatelka rovněž upozornila na to, že nebyla vyzvána k určení osoby k provádění úkonů v trestním řízení, ačkoliv ze zákona vyzvána být měla.

Ústavní soud dospěl k závěru, že ústavní stížnost je důvodná.

Nynější situace se od obou výše zmíněných pilotních nálezů liší zejména důvodem vyloučení jednatele stěžovatelky, neboť tento neměl stavení svědka, jako v předchozích nálezech ale obviněného, a současně byl jedinou osobou oprávněnou podle § 34 odst. 1 zákona o TOPO, což vedlo k tomu, že orgány činné v trestním řízení považovaly stěžovatelku za právnickou osobu, která nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení. Ústavní soud připomněl, že soud může přistoupit k ustanovení opatrovníka, který pak za právnickou osobu činí v trestním řízení úkony, jen subsidiárně.

[celý článek](#)

ROZHOVOR

TEREZA KUNERTOVÁ

JUDr. Tereza Kunertová, LL.M., Ph.D. patří k předním expertkám na evropské právo, kterému v současnosti vyučuje na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Právu Evropské unie se věnuje rovněž ve své vědecké a publikační činnosti, jakož i ve své advokátní praxi, kdy se v rámci vnitřního trhu EU zabývá tématem volného pohybu pracovníků a rovněž poradenstvím v oblasti regulace finančních služeb.

Jakých hlavních změn doznal vnitřní trh nejen v oblasti volného pohybu pracovníků za uplynulých 15 let našeho členství v EU? Jaké jsou aktuální evropské trendy vývoje vnitřního trhu? Nad to Tereza v rozhovoru prozradila, že právo EU je pro ni láskou, kterou by nikdy nechtěla opustit a řeč byla rovněž o studiu práv v zahraničí. Druhá polovina rozhovoru je věnována nově vzniklé platformě Ženy v právu. Jak její zatím nízká existenci jako jedna ze spoluzakladatelek hodnotí či jaká je hlavní podstata čistě ženské komunity, se dočtete níže.

Patříte k předním tuzemským odbornicím na právo Evropské unie, kterému se věnujete nejen ve své advokátní praxi, evropskému právu současně vyučujete na Právnické fakultě UK. Kdy se ve Vás zrodila láska k tomuto právnímu odvětví a co Vás na něm nejvíce láká?

Předně děkuji za kompliment. Přiznám se, že v průběhu studia evropské právo nepatřilo k mým oblíbeným předmětům, protože jsem mu úplně nerozuměla, nedařilo se mi pochopit jeho hlubší podstatu. Studovala jsem ho ještě před přistoupením České republiky k Evropské unii a o to těžší pro mě asi bylo jeho smysl najít. Takže moje láska k evropskému právu se paradoxně zrodila až na Erasmu, na který jsem odjela po 5. ročníku, po státnicích. Tam jsem

pokračování na straně 3

NOVELA ZÁKONŮ V OBLASTI DANÍ

Dne 31. 12. 2019 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 364/2019 Sb. zákon, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů.

Novelizuje přitom zákon o dani z nemovitých věcí, zákon o daních z příjmů, zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, zákon o spotřebních daních, zákon o správních poplatcích, zákon o hazardních hrách a zákon o dani z hazardních her.

Zákonodárce v důvodové zprávě vysvětluje, že jednotlivým prvkem změn ve vyčtených zákonech je vidina navýšení příjmů státního rozpočtu, přičemž veškeré změny ve všech relevantních zákonech jsou z důvodu zvýšení přehlednosti integrovány do jediného novelizačního zákona. Pro adresáty těchto právních norem má být takto mnohem snazší, a to oproti případu, kdy by byly obsaženy v řadě dílčích novel jednotlivých právních předpisů, se ve změnách zorientovat...

Zákon své účinnosti nabyl dnem 1. 1. 2020.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

NOVELA ZÁKONÍKU PRÁCE

Dne 31. 12. 2019 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 366/2019 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Tato krátká novela o jediném změnovém bodu byla poslaneckou zákonodárnou iniciativou. Ti v důvodové zprávě popisují, že dosavadní právní úprava obsažená v zákoníku práce obsahuje pouze úpravu odpovědnosti za škodu vzniklou žákům základních škol, nikoliv však dětem ve školách mateřských, jimž se za škodu odpovídá podle jiného právního předpisu. Vysvětlují, že tento stav je náchylný na problémy v situaci, kdy jedna právnická osoba provozuje jak základní, tak i mateřskou školu. V takových případech, jež nejsou nijak výjimečné, by ředitelé těchto škol museli pro pokrytí rizik uzavřít dvě zcela rozdílné pojistné smlouvy.

To předkladatel nepovažovali za žádoucí a únosné, když varovali, že při nesjednaní speciální pojistné smlouvy pro mateřskou školu, přičemž chybělo obecné povědomí o nutnosti takový krok učinit, mohlo při úrazu dítěte v mateřské škole dojít ze strany pojišťovny ke zkrácení plnění, případně k plnění nulovému.

Právě publikovaná novela má tento popsany stav do budoucna narovnat. Svě účinnosti přitom nabývá dnem 1. 6. 2020

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

VYHLÁŠKA O CESTOVNÍCH NÁHRADÁCH

Dne 31. 12. 2019 byla ve Sbírce zákonů publikována pod č. 358/2019 Sb. vyhláška o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad.

Jako každoročně, Ministerstvo práce a sociálních věcí vyhláškou vydanou v intencích zákoníku práce nově stanovilo sazby základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157 odst. 4 zákoníku práce, stravné, které za každý kalendářní den pracovní cesty přísluší zaměstnanci podle § 163 odst. 1 a § 176 odst. 1 zákoníku práce, a vyšší průměrné ceny pohonné hmoty podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce, ať již jde o 1 litr benzínu automobilového 95 oktanů, benzínu automobilového 98 oktanů či motorové nafty, anebo nově o 1 kilowatthodinu elektřiny.

Ministerstvo jí nahrazuje dosavadní právní úpravu prezentovanou vyhláškou č. 333/2018 Sb., jež se s účinností nově vyhlásky zrušuje.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

ČLÁNEK

REGULACE KYBERNETICKÉ BEZPEČNOSTI V SOUKROMÉM SEKTORU

V oblasti regulace kybernetické bezpečnosti spočívá stěžejní právní úprava v zákoně č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti (dále též „ZoKB“), a podzákoných předpisech, které úpravu tohoto zákona dále rozvíjejí. Tyto právní předpisy nicméně zavádějí povinnost k zajištění kybernetické bezpečnosti pouze u poměrně malé množiny subjektů, jejichž bezpečnost v této oblasti je považována za nejvýznamnější, neboť přímo souvisí se zajištěním bezpečnosti státu a jeho funkcí. Jedná se především o významné subjekty v odvětví energetiky, telekomunikací, bankovníctví atp.

 [číst více na www.pravniprostor.cz](#)

NOVÉ PŘESTUPKOVÉ PRÁVO – ZKUŠENOSTI Z PRAXE

Ačkoli se můj příspěvek jmenuje nové přestupkové právo, přijetím zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), kterým bylo rekodifikováno správní trestání, došlo k plynulému přechodu ze staré právní úpravy reprezentované v případě fyzických osob zákonem č. 200/1990 Sb. o přestupcích, a v případě právnických a podnikajících fyzických osob zákony obsahujícími skutkové podstaty jiných správních deliktů, na novou právní úpravu.

 [číst více na www.pravniprostor.cz](#)

ROZHOVOR

... se jím začala zabývat opravdu intenzivně, konkrétně jsem se už tenkrát zaměřila zejména na volný pohyb pracovníků a zjistila, jak hodně zajímavá oblast to je. Líbí se mi jeho určitá nadstavba nad právo národní a zároveň provázanost s vnitrostátní právní úpravou, i to že je z velké části vystavěno na judikatuře Soudního dvora Evropské unie, čímž je nadáno do jisté míry velkou kreativitou, s níž se dá hrát.

V květnu loňského roku jsme si připomněli 15. výročí od vstupu ČR do EU. Dokázala byste stručně shrnout, k jakým nejzásadnějším změnám v oblasti volného pohybu pracovníků za uplynulých 15 let našeho členství došlo?

Velký posun vidím zejména v již zmíněné judikatuře Soudního dvora a vlastně obecně v celkovém vývoji Unie. Řekla bych, že je kladen větší důraz na jeho dodržování jednotlivci a zejména společnostmi, zatímco na počátku byla pozornost upřena spíše na řešení zájmů států. Tento posun je dán jednak v souvislosti se společenským vývojem, jednak z toho důvodu, že státní orgány právo EU – ať už si o něm možná myslí svoje – respektují, implementují, a zahrnují ho tak do legislativních prací, čehož jsem sama svědkem (Tereza Kunertová je členkou Komise pro evropské právo v Legislativní radě vlády – poz. redakce).

Naopak u jednotlivců, zejména u společností, se často setkávám s ne úplně jasným pochopením, jestli a jak na ně právo EU vůbec dopadá a čím vším že se to vlastně mají řídit. V té změti všemožných pravidel a předpisů se jim často ani nelze divit, a od toho nakonec jsme tu my, experti na danou problematiku, abychom jim s tím pomohli.

Další posun pak vnímám v původním vymezení, jak řešit případy na vnitřním trhu, které učíme i studenty v rámci seminářů z evropského práva.

[celý rozhovor](#)

Karolina Drachovská | redaktorka

HLÍDAČ OCHRANNÝCH ZNÁMEK OCHRANNÉ ZNÁMKY POD KONTROLOU

[VÍCE INFORMACÍ O NOVINCĚ](#)

PRÁVNÍ PROSTOR

Chcete si přečíst i starší čísla časopisu PRÁVNÍ PROSTOR?

Staňte se registrovaným uživatelem portálu a získajte přístup do archivu časopisu

[ZAREGISTROVAT SE](#)